

prima instanță: V.Brașoveanu
instanța de apel: V.Pruteanu
Iu.Cimpoi, M.Guzun

dosarul nr.3ra-268/14

Î N C H E I E R E

13 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eșanu Victoria, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eșanu Victoria împotriva Camerei de Licențiere și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea refuzului în stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013

c o n s t a t ă

La data de 07 februarie 2012 Eșanu Victoria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Licențiere și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea refuzului în stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației.

În motivarea acțiunii Eșanu Victoria a menționat că, din 24 decembrie 2001 activează la Camera de Licențiere inițial în calitate de consultant în direcția principală licențierea activităților financiar-economice, iar de la data de 25 iunie 2012 a fost numită în funcția de specialist superior al direcției licențiere în sectorul real.

Menționează, că anterior, în legătură cu necesitățile financiare majorate concomitent este angajată prin cumul în 2 întreprinderi ca consultant IT, programist (operator) cu stabilirea salariului conform contractului încheiat și cu

exercitarea atribuțiilor de serviciu după posibilități, fără a fi afectat programul de lucru de la locul de bază.

Mai menționează, că la 14 septembrie 2012 a născut fiica Eșanu Sofia și s-a adresat cu cerere să-i achite indemnizația de maternitate, însă Casa Națională de Asigurări Sociale refuză să achite integral indemnizația de maternitate.

Invocă, că la 10 septembrie 2012 Camera de Licențiere i-a achitat indemnizația de maternitate în suma de 15249,78 lei.

Pe parcursul examinării pricinii Eșanu Victoria a depus cererile de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat recunoașterea ca ilegal refuzul Camerei de Licențiere și Casei Naționale de Asigurări Sociale privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate; obligarea Camerei de Licențiere de a stabili și a calcula integral indemnizația de maternitate în sumă de 65099 lei; încasarea de la Camera de Licențiere a sumei restante indemnizației de maternitate în sumă de 49850 lei și penalității pentru neachitarea în termen a indemnizației respective; încasarea de la Camera de Licențiere a prejudiciului în sumă de 14877 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 mai 2013 acțiunea s-a admis integral. S-a recunoscut ilegal refuzul Camerei de Licențiere și al Casei Naționale de Asigurări Sociale la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate. S-a obligat Camera de Licențiere să stabilească și să calculeze indemnizația de maternitate în sumă de 65099 lei. S-a încasat de la Camera de Licențiere în beneficiul Victoriei Eșanu suma restantă a indemnizației de maternitate în mărime de 49850 lei și penalitatea pentru neachitarea în termen a indemnizației de maternitate în mărime de 14337,02 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 13 noiembrie 2013 s-au admis apelurile declarate de Camera de Licențiere și Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 10 ianuarie 2014 Eșanu Victoria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt stabilite de prima instanță și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs că, instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt stabilite de prima instanță și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal, iar instanța de apel corect a raportat normele de drept aplicate la circumstanțele de fapt ale pricinii civile în cauză.

Or, recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt, iar în conformitate cu art. 440 Cod de procedură civilă, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Circumstanțele cauzei au fost determinate de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că recurentul nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel, toate argumentele invocate în cererea de recurs fiind similare celor invocate în cererea de apel și cărora instanța de apel le-a dat o apreciere cuvenită.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul deduce, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele recurentului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Eșanu Victoria ca inadmisibil.

În conformitate cu art.432, art.433, art.440 CPC, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Eșanu Victoria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan